

NAWRÓCENIE SERC W CZASIE KOŃCATWOIM DOMU?

“

Oto posyłam wam Eliasza proroka przed przyjściem wielkiego i strasznego dnia Pańskiego. I zwróci serca ojców ku dzieciom, a serca dzieci ku ich ojcom, abym nie przyszedł i nie uderzył ziemi przekleństwem.

Mal. 4:5, 6, NKJV

”

MAL. 4:5

WSTĘP

CZYM JEST NAWRÓCONE SERCE?

Pierwotny szablon rodzinny, który zaprojektował Bóg, był idealny. Bóg stworzył mężczyznę i kobietę na swój obraz i nadał im różne role. Adama Bóg obdarzył duchową odpowiedzialnością i autorytetem, podczas gdy Ewa miała być pomocnicą, o takiej samej wartości co Adam. Rodzina była więc jednostką o wyjątkowej roli, którą było oddawanie chwały Bogu.

INSTYTUCJA RODZINNA POTRZEBUJE DZIŚ KIERUNKU, ZACHĘTY I NADZIEI.

Kiedy jednak doszło do grzechu, zakłócił on doskonały plan Boga dla rodziny. Grzech wniósł konflikt i spór do instytucji rodzinnej, czyniąc ją kruchą, agresywną, a nawet rozbitą. Dzisiejsza rodzina wywodzi się z rajskiego ogrodu, gdzie grzech zniekształcił doskonały projekt Boga.

Jednak Bóg zapewnił środki, aby przywrócić rodzinę do jej pierwotnego, doskonałego stanu. Może się to zdarzyć tylko dzięki miłości Boga, objawionej w Jezusie Chrystusie, który daje nadzieję i łaskę pokrzywdzonej jednostce. Instytucja rodzinna potrzebuje dzisiaj kierunku, zachęty i nadziei. Mądrość jest potrzebna, aby modlić się za dzieci i prowadzić je w Słowie Bożym. A mąż i żona potrzebują konstruktywnego dialogu, aby pozostać zjednoczonymi i szczęśliwymi.

Bóg pragnie nam pomóc w podjęciu odważnych i zdecydowanych kroków, aby przezwyciężyć kłamstwo sugerujące, że w małżeństwie i w rodzinie nie ma nadziei. Intencją Boga co do nas jest udoskonalenie naszych rodzin, naprawa zerwanych więzi i wspieranie zdrowych rodzin zgodnie z Jego pierwotnym planem.

Z tego powodu Bóg obiecuje zesłać "Eliasa proroka", aby obrócił serca ludzi w niespokojnych rodzinach tuż przed końcem czasu. W Ezechielu 36:26 Biblia mówi o "nowym sercu" i "nowym duchu". Grzech utwardził serca ludzi i uczynił je nieczułymi na Boże przykazania. Po grzechu, serca stały się pozbawione duchowego wigoru. Ludzie zaczęli pragnąć pożądlivosti świata.

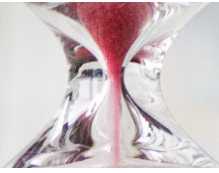
Jednak dzięki łasce Bożej ukazanej w Chrystusie Jezusie, możemy mieć nowe

serca i odzyskać naszą pierwotną pozycję u Boga. Poprzez żywą wiarę jesteśmy w stanie spojrzeć na ukrzyżowanego Zbawiciela, który oferuje całkowite zbawienie.

Lekcja w trakcie tego tygodnia pomoże nam odkryć Boże obietnice, zwłaszcza, że odnoszą się one do nawrócenia naszych serc w czasie, gdy przygotowujemy się do spotkania z Chrystusem przy Jego drugim przyjściu.

I KRÓL. 17:13; 18:21
MAT. 17:10
ŁUK. 1:17
JAN 1:29-37; 3:27-30

SŁOWO NAWRACANIE SERC

PROROCTWO PRZEMIENIONYCH SERC MAT. 17:10

Bóg wyznaczył proroków do odegrania kluczowej roli w informowaniu ludzi o Jego woli. Prorocy tacy jak Eliasza odegrali wiodącą rolę w Izraelu. Zostali powołani do proroczego biura, aby uczyć ludzi o Bożych przykazaniach i przepowiadać przyszłość.

Malachiasza 4:5, 6 wspomina poprzednika, podobnego do Eliasza, który przemienia serca mężczyzn i kobiet "przed przyjściem wielkiego i strasznego dnia Pańskiego". Uczniowie odwołują się do tego proroctwa w Ewangelii Mateusza 17:10. W odpowiedzi Jezus wskazuje, że Eliasza już przyszedł w osobie Jana Chrzciciela, który zwrócił serca wielu ludzi ku Mesjaszowi.

ZA KAŻDYM RAZEM, GDY PRZENOSIMY NASZĄ UWAGĘ Z ŻYWEGO BOGA NA JAKĄŚ ZIEMSKĄ, ZMYŚLOWĄ SATYSFAKCJĘ, POGRAŻAMY SIĘ W GRZECHE.

Z potężnym przesłaniem nawrócenia Jan, podobnie jak Eliasza, wzywał ludzi do Chrystusa. Jednak wielu słuchaczy sprzeciwiło się prorokom i ich przesłaniom. Poselstwa Jana i Eliasza zwróciły uwagę ludzi na Chrystusa, który jest ostatecznym wypełnieniem proroczego przesłania Bożego. Prawdziwi posłańcy Boga wykonują szlachetne zadanie zwrócenia serc ludzi do Chrystusa w przygotowaniu do królestwa Bożego.

ZJAZD RODZINNY I KRÓL. 17:13

Historia Eliasza i wdowy w Sarepcie podkreśla fakt, że w wielu przypadkach, aby osiągnąć swoje cele, Bóg używa tego, co człowiek zaniedbał. W dotkniętej suszą ziemi, Bóg zapewnia środki do wyżywienia Eliasza, Jego proroka. Przez dłuższy czas Eliasza przetrwał na pożywieniu przyniesionym mu przez kruki oraz pijąc wodę z potoku Kerit. Gdy susza trwała, strumień wyschł, ale Eliasza wierzył, że Bóg go zaopatrzy. Bóg skierował go do wdowy w Sarepcie, kobiety, której prorok nie znał.

W tragicznych sytuacjach, takich jak ta, Bóg otacza swój lud miłością i ochroną. Bóg już przemówił, ale nie do bogatych mężczyzn i kobiet z Sydonu; przemówił do biednej wdowy, aby przyjęła Jego posłańnika. Bóg idzie przed swoimi posłańcami.

Wdowa była posłuszna słowom Eliasza, chociaż nie wierzyła w jego Boga. Jej posłuszeństwo przyniosło niezgłębione błogosławieństwa, które obejmowały cuda rozmnażania i zmartwychwstania. Oczekując na drugie przyjście Chrystusa, powinniśmy pamiętać, że jeden akt dobroci udzielony posłańnikowi Bożemu może być okazją do zwrócenia naszych serc ku Bogu i Jego obietnicom.

NAWRACANIE NASZYCH SERC NAD JORDANEM

JAN 1:29-37

Kiedy Jan odnosił się do Chrystusa jako "Baranka Bożego, który gładzi grzech świata" (Jan 1:29, NKJV), nawiązywał do celu baranka ofiarnego, o którym mowa w Starym Testamencie (por. III Mojż. 1:10; 3:8). Jan odnosi się do Chrystusa jako Baranka, ponieważ na Kalwarii ponosił na sobie grzechy świata (I Piotr 2:24). Chrystus dokonał tego, czego tradycyjne ofiary nie mogły uczynić.

Kolejną ważną lekcją zawartą w tym Piśmie Świętym jest znaczenie spotkania z Chrystusem. Zarówno Stary, jak i Nowy Testament głoszą Chrystusa i ujawniają wielkie prawdy o Nim. Odkrywając Jezusa, uczniowie skupili się na czymś nowym. Odrzucili swoje grzechy z przeszłości i rozpoczęli nowe życie z Chrystusem.

Aby wejść w trwałą relację z Chrystusem, najpierw musimy Mu zaufać jako ofiarnemu Barankowi Bożemu, który jest w stanie oczyścić nas z naszych grzechów i przywrócić do życia z Bogiem. Dzieje się tak, gdy po raz pierwszy rozpoznajemy, że jesteśmy grzesznikami przed Bogiem, potrzebującymi przebaczenia i gotowymi do rozpoczęcia z Nim nowego życia. Chodzi o zwrócenie naszych serc ku Chrystusowi.

CO MYŚLISZ?

1. W JAKIM MOMENCIE ŻYCIA POWINNIŚMY ROZPOZNAĆ, ŻE JESTEŚMY GRZESZNIKAMI?
2. DLACZEGO CHRYSTUS JEST LEPSZĄ OFIARĄ ZA NASZE GRZECHY NIŻ OFIARY Z CIELĄT I JAGNIĄT?
3. CO MUSIMY ZROBIĆ, BY OSIĄGAĆ PEŁNĄ AKCEPTACJĘ PRZED BOGIEM, WIEDZĄC PRZY TYM, ŻE CHRYSTUS PONIÓSŁ KARĘ ZA NAS?

"Wśród gór Gilead, na wschód od Jordanu, mieszkał za dni Achaba człowiek wiary i modlitwy, którego nieustraszona służba miała sprawić szybkie rozprzestrzenianie się duszpasterstwa w Izraelu. Z dala od jakiegokolwiek znanego miasta i nie zajmując żadnej wysokiej pozycji w życiu, Eliasza Tiszbita podjął się jednak swojej misji z ufnością w cel Boży, aby przygotować przed nim drogę."

"ABY WYPEŁNIĆ SVOJĄ MISJĘ, MUSI MIEĆ SOLIDNĄ KONDYCJĘ FIZYCZNĄ ORAZ SIŁĘ UMYSŁOWĄ I DUCHOWĄ".

"Kiedy Eliasza zobaczył, że Izrael coraz bardziej pograża się w bałwochwalstwie, jego dusza była zdenerwowana i oburzona. Bóg uczynił wielkie rzeczy dla swojego ludu. Uwolnił ich z niewoli i dał im "ziemię pogan (...) aby przestrzegali ustaw jego i zachowali zakon jego". Psalm 105:44, 45. Ale dobro wyświadczone przez Jahwe zostało szybko zapomniane. Niewiara oddzielała naród wybrany od źródła jego siły. Oglądając tę apostazję z jego górskiego odosobnienia, Eliaś został przytłoczony smutkiem. W udręce duszy błagał Boga, aby

zatrzymał niegdyś uprzywilejowanych ludzi w ich złym biegu. Tęsknił za tym, aby zobaczyć ich zachęconych do nawrócenia, zanim pójdą tak daleko w czynieniu zła, aby sprowokować Pana do ich całkowitego zniszczenia".(1)

Jan Chrzciciel miał podobne doświadczenie: "Jan miał iść naprzód jako posłaniec Jahwe, aby przynieść ludziom światło Boże. Musi on nadać nowy kierunek ich myślom. Musi im zaimponować świętością wymagań Boga i potrzebą Jego doskonałej sprawiedliwości. Taki posłaniec musi być święty. On musi być świątynią dla mieszkającego w niej Ducha Bożego. Aby wypełnić swoją misję, musi mieć solidną fizyczną kondycję oraz siłę umysłową i duchową. Dlatego byłoby konieczne, aby mógł kontrolować apetyt i namiętności. Musi być w stanie tak kontrolować wszystkie swoje moce, aby mógł stanąć wśród ludzi tak samo niewzruszony otaczającymi okolicznościami, jak skały i góry pustyni.

"W czasach Jana Chrzciciela rozpowszechniła się chciwość na bogactwa oraz miłość do luksusu i wystawnego stylu życia. Zmysłowe przyjemności, ucztowanie i picie, powodowały choroby fizyczne i zwyrodnienia, spłylenie duchowego postrzegania i zmniejszanie wrażliwości na grzech. Jan miał stanąć jako reformator".(2)

1. Ellen G. White "Prorocy i królowie"
2. Ellen G. White "Pragnienie wieków"

PRZEMIANA SERC W TRUDNYCH MIEJSCACH

Historia Eliasza i wdowy w Sarepcie ilustruje przemianę serc w trudnych miejscach. Geograficznie, Sarepta jest krajem fenickim na północnym wybrzeżu, gdzieś pomiędzy Tyrem a Sydonem. Ten region jest siedliskiem bałwochwalstwa, z całym szacunkiem i lojalnością wobec boga deszczu Baala.

Eliasz przebywał z wdową w Sarepcie na polecenie Boga (I Król 17:9). Nawet jeśli miała tylko tyle składników, aby zrobić jeden posiłek, wdowa była posłuszna słowu Eliasza i zrobiła go dla człowieka Bożego (werset 15). To doprowadziło do cudu rozmnażania, w którym, wbrew wszelkim oczekiwaniom, nie zabrakło ani mąki, ani oleju w dzbanie (werset 16). Była to pierwsza okazja dla wdowy i jej syna, aby zwrócić swoje serca ku Bogu.

BÓG W SWOJEJ MOCY, JEST W STANIE INTERWENIOWAĆ W NASZYM ŻYCIU W SPOSÓB, KTÓREGO NIE ROZUMIEMY.

Nagle pojawia się większy problem - jej syn umiera, o czym czytamy w 17 wersecie. (Kobieta straciła również męża w tej ziemi zniszczonej przez głód i

suszę.) Wraz ze śmiercią jej syna, problemy osiągają swój punkt kulminacyjny. Jednak nawet w obliczu tej strasznej sytuacji Bóg daje nadzieję, łaskę i komfort. Obecność Eliasza w domu była okazją do zwrócenia jej serca ku Jezusowi. W końcu Eliasz dokonuje rzeczy niemożliwych do pomyślenia i wskrzesza małego chłopca z łóża śmierci (wersety 21-23).

Wielokrotnie znajdujemy się w podobnych sytuacjach, w których światowe problemy mogą fizycznie oddzielić nas od naszych bliskich. Eliasz wzbudzając chłopca ze śmierci jest ilustracją tego, że zjednoczenie rodziny z Bogiem jest możliwe pomimo wszelkich okoliczności. Dlatego zamiast pytać: "Boże, dlaczego to zrobiłeś?", powinniśmy pamiętać, że "wszystkie rzeczy działają razem dla dobra tych, którzy kochają Boga" (Rzym. 8:28).

Bóg, w swojej mocy, jest w stanie interweniować w naszym życiu w sposób, którego nie rozumiemy. Jeśli zwrócimy nasze serca ku Bogu, On będzie ingerował w problemy naszych domów, życia, firm i rodzin. Bóg jest Stwórcą rodzin i ma moc przywracania ich nawet w obliczu problemów.

Kiedy przychodzą problemy, możemy nie rozumieć, dlaczego mają one miejsce w naszym życiu. Jednak takie sytuacje mogą być okazją do zwrócenia naszych serc i zbliżenia się do Boga.

CO MYŚLISZ?

1. CIERPIENIE JEST BOLESNE, ALE JAK MOŻEMY GO UŻYĆ, BY PRZYBLIŻYĆ SIĘ DO BOGA?
2. CZY MUSIMY CZEKAĆ NA TRUDNY OKRES, BY UWIERZYĆ W BOGA? DLACZEGO LUB DLACZEGO NIE?

JAK ROZPOZNAĆ NAWRÓCONE SERCE?

Nawet w najgorszych okolicznościach Bóg nigdy nie zostawia nas samych. Prowadzi nas, wyposaża i zaopatruje jak swoje dzieci. Eliasza zrobił niezwykłą rzecz, przywracając do życia syna wdowy. Modląc się do Boga dwa razy, wziął na siebie jej nieszczęście i przyniósł je do Pana w błaganiu i szacunku (I Król. 17:20, 21). Zachowanie Eliasza w tej sytuacji uczy nas mocy modlitwy. W wielu przypadkach myślimy o modlitwie jako o ostatniej rzeczy do zrobienia, kiedy jesteśmy przytłoczeni różnymi sytuacjami. Wielu z nas myśli o modlitwie jako o czymś drugorzędnym. Dla Eliasza modlitwa była najważniejsza, przed czymkolwiek innym. Modlitwa była wszystkim, co zrobił, aby przywrócić chłopca do życia.

“ON NIE POZWOLI NA ŻADEN NIEPOTRZEBNY TRZASK”

W Jego nieskończonej miłości do swoich dzieci, Bóg jest zawsze zdeterminowany, aby nas chronić. Dlatego pozwala, aby próby i pokusy przychodziły do nas. Jak mówi jeden z pisarzy, Bóg "wkłada cenny metal do swojego tygła". Ale również siedzi przy nim i patrzy na niego. Miłość jest Jego

termometrem i oznacza stopień rozgrzania; On nie pozwoli na żaden niepotrzebny trzask; a gdy tylko żużel zostanie uwolniony tak, że zobaczy siebie odbitego w ogniu, próba ustaje".

Uwielbiamy Boga, który słyszy i odpowiada na nasze modlitwy. Słyszał głos Eliasza i odpowiedział na jego modlitwy w imieniu wdowy i jej syna. Kiedy nasze serca zwracają się do Boga, pamiętamy, co następuje:

Bóg nas kocha (Jan 3:16). Kiedy doświadczamy zbawczej relacji z Jezusem, uświadamiamy sobie, że Bóg kocha nas bardziej niż my samych siebie. Przebacza nam grzechy i przyjmuje nas do swojej rodziny i domu.

Chrystus jest wyrazem miłości Boga do nas, który dał swego jedyne Syna, Jezusa Chrystusa, aby umarł za nas i wziął na siebie karę za nasze grzechy. Chrystus stał się naszym zamiennikiem i poniósł karę za nasze grzechy, na którą nie zasłużył. Kiedy zwracamy nasze serca do Niego, przechodzimy duchową transformację i akceptujemy przesłanie zbawienia. Modlitwa przynosi rezultaty. Kiedy nauczymy się wzywać Boga w każdej sytuacji, nauczymy się też ufności Jego odpowiedziom, nawet wtedy, gdy nie możemy ich zrozumieć, będziemy opierać się na Jego wiecznych ramionach, wiedząc, że Bóg kontroluje każdą sytuację, w której się znajdujemy.

CO MYŚLISZ?

DLACZEGO BÓG CZASAMI DZIAŁA WBREW NASZYM ŻYCZENIOM? JAK MOŻEMY KSZTAŁTOWAĆ NASZE ŻYCZENIA, ABY ZGADZAĆ SIĘ Z ŻYCZENIAMI BOGA?

ZWRÓCENIE TWOJEGO SERCA TO SKRUCHA

Jan wezwał lud Izraela do nawrócenia, „albowiem przybliżyło się Królestwo Niebios” (Mat. 3:2). Nawrócenie się jest słowem akcji mającym zastosowanie zarówno do wierzących, jak i niewierzących. Możemy spojrzeć na pokutę dwuwymiarowo.

Po pierwsze, pokuta oznacza, że podjąłeś decyzję o zmianie kierunku lub sposobu myślenia. Dla wierzącego, pokuta może oznaczać zwrócenie serca do Boga w sytuacji duchowego chłodu i obojętności. Jest to zgodne z przesłaniem Chrystusa do kościołów w Objawieniu 2 i 3. Dla niewierzących pokuta oznacza przyjęcie Chrystusa jako Zbawiciela swojego życia. Oba przypadki obejmują zwrócenie serca do Jezusa, najpierw uznając, że jesteś grzesznikiem.

NAWRACANIE SERCA OZNACZA, ŻE PRZESUNĄŁEŚ PUNKT CIĘŻKOŚCI Z JEDNEJ STRONY NA DRUGĄ.

Nawracanie serca oznacza, że przesunąłeś punkt ciężkości z jednej strony na drugą. W tym

przypadku odwracasz swoje serce od grzechu do wiecznego przesłania zbawienia, które niesie Chrystus. Musisz ćwiczyć wiarę w Chrystusa, aby zwrócić się do Niego i odpokutować za swoje grzechy.

Z drugiej strony, pokuta powinna przyjść z prawdziwym smutkiem. Prawdziwa skrucha pozwala nam poznać Chrystusa jako Władcę nieba i ziemi. Przede wszystkim pozwala nam zrozumieć wagę naszych grzechów, które Chrystus poniósł na krzyż.

Jan wezwał ludzi swoich czasów do nawrócenia, powołując się na to, że „przybliżyło się Królestwo Niebios” (Mat. 3:2). Możemy dołączyć do królestwa Chrystusa tylko przez wiarę. Stajemy się jego częścią, kiedy przyjmujemy przesłanie zbawienia i rozwijamy szczególną relację z Chrystusem.

Jan 14:15 opisuje relację miłości, która ma miejsce między Chrystusem a nami, kiedy zwracamy nasze serca do Niego w pokorze: „Jeśli mnie kochacie, zachowajcie moje przykazania”. Jan wezwał swoich słuchaczy do nawrócenia, aby przygotować drogę Mesjaszowi. Nawrócenie polegało na pozostawieniu złych dróg i zwróceniu ich serc ku Chrystusowi.

Dziś możemy przygotować się na spotkanie z Chrystusem w momencie Jego powtórnego przyjścia poprzez naprawę naszego życia z Bogiem.

CO MYŚLISZ?

1. SKORO CHRYSTUS WZIĄŁ KARĘ ZA NASZE GRZECHY, DLACZEGO ZAJMUJE NAM TO TAK DŁUGO, ABY ZAAKCEPTOWAĆ WIADOMOŚĆ O ZBAWIENIU?
2. JAKIE SĄ ZNAKI, ŻE ZWRÓCILIŚMY NASZE SERCA KU CHRYSTUSOWI?

PODSUMOWUJĄC

Za czasów Eliasza w Izraelu kwitło bałwochwalstwo, które doprowadziło do przemocy i podziałów w rodzinach. Eliaz i Jan przyszli we właściwym czasie, aby zwrócić serca ludzi ku Bogu. Prorocy starali się odwrócić uwagę ludzi od źródeł ich różnic i doprowadzić ich do duchowej jedności. Jak Jan i Eliaz przywrócili spokój rodzinom swoich czasów, tak i my mamy obowiązek wskazywać ludziom Jezusa przed Jego drugim przyjściem.

POMYŚL NAD TYM

- Podziel się z zaufanym członkiem twojej szkoły sobotniej problemem, z którym się zmagasz w swojej rodzinie. Poproś tę osobę o pomoc w rozwiązaniu problemu.
- Zrób listę problemów, które dotyczą dziś rodziny. Dla każdego problemu wymyśl rozwiązanie oparte na tym, czego nauczyliśmy się w tym tygodniu. Zapamiętaj werset z lekcji z tego tygodnia, który przypomina ci o tym, co jest naprawdę ważne.
- Pomyśl nad obszarami w swoim życiu, w których czujesz się powołany do składania ofiar, aby zwrócić serca innych ku Chrystusowi. Poproś Boga, aby upoważnił cię przez Ducha Świętego do osiągnięcia tego celu.
- Przedstaw sztukę z grupą przyjaciół, o turnieju na górze Karmel. Wykorzystaj sztukę, aby przekazać przesłanie I Król. 18:21.
- Zaplanuj dzień rodzinny, w którym będziecie mogli wspólnie spędzać czas. Skorzystajcie z okazji, aby zwrócić swoje serca ku Chrystusowi i stworzyć wspomnienia.
- Wolontariat, polegający na głoszeniu kazań ludziom znajdującym się w niefortunnych miejscach, takich jak szpitale, więzienia, obozy dla uchodźców i obszary dotknięte klęskami żywiołowymi. Podziel się przesłaniem, że Chrystus jest z nimi w ich zmaganiach i mogą odczuwać miłość, gdy zwracają swoje serca do Niego.